

Onderweg met

BRIGITTE KAANDORP

Dat ziet er gezellig uit!

“Ja, ik ben hier op weg naar Tilburg met mijn hond Sproet en Martijn Stapel, die me altijd rijdt. Ik heb Martijn weggeplukt bij een Turkse pizzatent, we raakten daar in gesprek en ik vertelde hem dat ik een chauffeur zocht. En het werd hem ook meteen. Heel apart was dat. Het is altijd gezellig met hem. Martijn krijgt grappig genoeg altijd een vakantiegevoel als hij mij naar mijn werk brengt. Hij neemt altijd broodjes mee, de deal is dat ik voor een thermoskan thee zorg. Op dit moment heb ik net een nieuwe show, die neem ik in mijn hoofd onderweg nog altijd helemaal door. Maar als ik de voorstelling er goed in heb zitten, val ik regelmatig in slaap.”

Hoe zien de uurtjes voor de voorstelling eruit?

“Om vijf uur hebben we soundcheck, tenminste, als ik op tijd ben. Ik was een keer al zo goed als in Winterswijk, toen ik erachter kwam dat ik in Winschoten moest zijn. Dat was nog wel even racen. Maar normaal gesproken zitten we om half zes aan tafel. Ik eet graag vroeg, anders sta je nog te boeren en te verteren op het podium. Dat werkt niet. Na het eten bel ik heel vaak mijn man Jan en zeg: ‘ik wil liever bij jou zijn, lekker met een glas wijn’. Maar dan verdwijn ik toch naar mijn kleedkamer en pak ik mijn drie kwartier. Kwartier 1: gymnastiek-achtige meditatie, dat klinkt een beetje zweverig, nou ja, een concentratiemoment om de tunnel in te gaan. Kwartier 2: make-up en aankleden. Kwartier 3: klaar zijn.”

En na de show gelijk terug naar je man?

“Op de een of andere manier beland ik toch vaak aan de bar, vraag mij niet hoe het kan. Hoe langer je op het toneel staat, hoe meer mensen je kent in het land, collega’s, weet ik veel, dus dan moet er gedronken worden. Als we op tijd aan de terugweg beginnen, dat is niet vaak trouwens, luisteren we naar *Met het Oog op Morgen*, altijd fijn. En anders zetten we heel ordinair 100% NL op. Ik vind het heerlijk, goede Nederlandse teksten, maar ook als ze slecht zijn. We hebben de radio altijd op de achtergrond, maar bij geweldige nummers en enorme draken zetten we hem lekker hard.”

Vind je onderweg zijn eigenlijk wel leuk?

“Nou ja, mmm. Je staat stevast in de file, waar dan ook, als je na twee uur wegrijdt. Ik herinner me dat ik voor mijn eerste show, na de bevalling van mijn eerste kind, bijna zeven uur onderweg ben geweest naar Vlaardingen of Schiedam, gekantelde vrachtwagen. Dan heb je er gelijk echt zin in, haha. Het publiek zat met koffie in de foyer en dan kom je half struikelend je jurk aantrekend veel te laat het podium op. Ja, dat reizen is wel een dingetje. Ik ben minstens tien uur bezig om twee uur op te treden. En als je griepig bent, ga je gewoon door, achthonderd man afbellen is namelijk best wel een beslissing. Dus dan maar een zetpil erin en spelen. Na een tournee ben ik gesloopt.”

“Ja, dat reizen is wel een dingetje.”